

**Emlékezzél ember, hogy
porból lettél és porrá leszel!**

Ecce Homo – Giovanni Antonio Bazzi (részlet)

Küzdelem az örök húsvétra eljutásunkért

Magunk és mások üdvösségénél nincs fontosabb, és a megváltásunknál nincs jelentőségteljesebb. Ebben a meggyőződésben akarunk elmélyülni a nagyböjt folyamán. Jézus a pusztában 40 napon át készült küldetésének teljesítésére. Ha neki szüksége volt erre a felkészülésre, nekünk még inkább. Azért, hogy megtanuljuk a kísértések visszautasításával elhárítani a tévutak csábítását, és ezáltal húségesek maradjunk az istenelgondolta önmagunkhoz, küldetésünkhöz ebben a világban és végső célunkhoz.

Jézus Jordánban történt megkeresztelkedésekor Isten Fiának bizonyult, és utána egyre mélyebben nyert beavatást messiási küldetésébe. Ennek a helyzetnek a dinamikáját az evangéliumi szöveg így érzékelteti: „A Lélek nyomban arra ösztönözte, hogy menjen ki a pusztába” (Mk 1,12). Ami ott történt, az megfelelt Isten kezdeményezésének. A cselekmény alanya a Lélek, aki kevéssel előbb szállt le Jézusra. Ezt a cselekedetet azonban nem szabad erőszakos kiűzősként értelmezni. Jézus Lélekkel eltelt, az ő vezetésével cselekszik.

Jézus megkísérthetősége emberi természetének egyik velejárója. Megkísértése nem a pusztai tartózkodás végén történt, hanem annak egész idejére kiterjedt. A kísértés a Biblia világában alapvetően két dolgot jelenthet: a gyötrelmes helyzetbe kerülő ember próbára tételét (vö. Jób sorsa) vagy csábítást a bűnre. Jóllehet Márk nem írta le közelebbről Jézus megkísértését, feltételezhetjük, hogy krisztológiaiailag motivált, azaz messiási küldetését érintő csábításról van szó. Márk előszeretettel nevezi az ördögöt sátánnak (aki a 8,33; 3, 23.26 versekben is Krisztus elensége).

A pusztai több szentírás-magyarázatban a Jordán völgyéig ereszkedő Júdeai-sivatagot jelenti. A pusztai bibliai ember számára a próbatételnek, a veszélyeztetettségnek, de a meghitt istenközelségnek is a helye, ezért a pusztában tartózkodó ember eljuthat arra a belátásra, hogy még nagyobb teret engedjen Istennek az életében. A pusztai magány nagy egzisztenciális kihívást jelent az ember számára, mert illúziók nélkül szembenézhet önmagával, kénytelen szembesülni függőségeivel; mindazzal, ami veszélyeztetettséget jelent számára, és végül nagyon intenzíven megéli fizikai és lelki terhelhetőségének határait. Olyan-nak vállalhatja önmagát, amilyen; számvetést tarthat, és megválaszthatja újból életének irányát.

Lélektani szempontból pontosan van kiszámítva Jézus kísértésének ideje: küldetésének kezdetén. Miért? Lehetőleg semmi se valósuljon meg belőle, mindjárt az elején fusson zátonyra. Ez

folytatás a 2. oldalon ►

▶ volt a kísértő elgondolása. Mielőtt Jézus megkezdte volna messiási küldetését, megszenvedte a sátán kísértését, miként Ádám a paradicsomban és az egyiptomi fogságból szabadult Izrael a pusztai vándorlás idején, de ő ellenállt a kísértőnek, és így engedelmeskedett Atyjának. Jézus a kísértést kiállva az elbukott Ádám és Izrael ellenképe. Bízott Istenben anélkül, hogy jóságában kételkedett volna. Nem zúgolódott és nem lázadt ellene. A sátánnal vívott küzdelméből győztesen került ki. Ennek jutalma, általa és benne mienk a paradicsom. Jézus mint az új Ádám kitárta az elvesztett paradicsom kapuját. Ez fejeződik ki az alábbi megállapításban: „Vadállatokkal volt együtt,...” (Mk 1,13).

A vadállatok beleillenek a pusztai környezetbe. A Ter 1,26k; 2,19 szerint Ádám egykor a paradicsomban együtt élt az állatokkal, most Jézusnak sem ártanak. Ezzel egy új üdv történeti korszak vette kezdetét. A vadállatok em-

lítése világos utalás Jézus messiási küldetésére. A Messiás eljövételéhez kapcsolódott az az elvárás, hogy helyreállítja a paradicsomi békét az emberek és az állatok között: „Akkor majd együtt lakik a farkas a bárányval, és a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelésznek majd a borjú s az oroszlán, egy kisgyerek is elterelgetheti őket. Barátságban él a tehén a medvével, a kicsinyeik is együtt pihennek; és szalmát eszik az oroszlán, akárcsak az ökör. A csecsemő nyugodtan játszadozhat a viperafészeknél, s az áspiskígyó üregébe is bedughatja a kezét az anyatejtől elválasztott kisgyerekek” (Iz 11,6-8).

Jézus az új Ádám, aki a paradicsomi korszakot lehetővé tette. A messiási idő már eljött Jézusban. Mivel Jézus győzött a kísértő fölött, visszatért a földre a bűnbeesést megelőző béke Istennel. Jézus nyitott utat az elvesztett paradicsomba. Az ő engedelmességeért nyertük vissza a paradicsomot. Az Ádámra vonatkozó zsidó

Múlt és jövő

Múlt az, ami mögöttünk van és nem tér vissza. Az ember képes a múltbeli dolgokra emlékezni. A múltra való emlékezés tapasztalatot nyújt, ha kiértékeljük és tanulunk belőle. Ismerős a mondás, aki a múltat nem becsüli, az a jövőt sem érdemli. Az emlékezés színtere, amit átéltünk, vagy amiről olvastunk. Jelzi, honnan jöttünk, mit hoztunk magunkkal. Ha jóban volt részünk, hálaadással tartozunk, ha gondokkal küszködtünk, gondoljunk arra, hogy megengedte ezt az Úr, ne bízzuk el magunkat, vagy térjünk vissza a helyes útra. Láttatja velünk a múlt, hogy jó alapra építkeztünk-e, és biztosan a szűk úton járunk-e? A múlt figyelmeztet, hogy jól használtuk-e ki a lehetőségeket, vagy haszontalan dolgokra fordítottuk az ajándék időt. A múltat vizsgálva előjön bennünk, ami szégyellni való, amit kitörölnénk életünkéből. Többséket foglalkoztat, hogy ezt vizsgálva rájövünk, bizonyos dolgokat másként csinálnánk. Utólag rájövünk arra, hogy milyen szerepe volt egy-egy esetben a környezeti hatásoknak. Ezeket kiértékelve és a realitás

talaján állva elmondhatjuk, hogy milyen sok dolog nem rajtunk múlik. Az is tapasztalat, hogy az örökletes dolgok miatt és a véges emberi lét miatt sok mindent nem tudunk megváltoztatni. Gyökereink kötnek és kapcsolnak a természetes világba, de a természetfelettibe is. Elmúlik és nem tér vissza a múlt, de a természetfelettibe való reménykedés segít, hogy ne szomorkodjunk, és ne bénítson le a múlt emléke, mert nemcsak múltunk van, hanem jövőnk is.

Sokan emlékeznek arra, hogy vannak ideológiák, amelyek hangoztatják, hogy a múltat végképp el kell törölni. Mérhetetlen szenvedéseket okoztak ezek az ideológiák azzal, hogy minden régit elvetettek. Szokások, hagyományok és tárgyak nemcsak múzeumba valók, hanem generációkat éltettek és kapcsoltak össze. Vigasztalóak számunkra az Úr Igéi, hiszen így szólt: „*ég és föld elmúlnak, de az én Igém örökre megmaradnak.*” (Mt 24,35) „*A pokol hatalma nem vesz erőt rajta.*” (Mt 16,18) Az ember vágyódik a marandóságra és az állandóságra.

A Bibliára hivatkozva nem mondhatjuk, hogy a régi idők jobbak voltak. Azonban felidézhetjük a költő szá-

képzeletvilág arról is tudósít, hogy a szolgáló angyalok az első embert élelemmel és itallal látták el (babilóniai Szanhedrin 59b). „Angyalok szolgáltak neki [Jézusnak]” (Mk1,13). Valóra vált a kilenvenegyedik zsoltárban található ígéret: „elküldi angyalait hozzád, hogy védelmezzenek minden utadon. A tenyerükön hordoznak majd téged, nehogy kőbe botoljék a lábad” (Zsolt 91,11k). Az angyali szolgálat sem a negyven nap végén következett be, hanem az egész időszakot jellemzi. Az angyalok eredetien Isten közvetlen környezetéhez tartoznak, és csak az ő szolgálatát látják el. Jézus ebben részesült. Szolgálatuk annak jele, hogy az Atya törődik Fiával, megmutatja, hogy milyen bensőséges kapcsolat áll fenn közöttük. A mennyei Atyától ajándékba kapott törődő oltalommal és a kísértés fölötti győzelemmel gazdagodva lépett Jézus a nyilvánosság elé.

A megkeresztelkedő embernek számolnia kell azzal, hogy a sátán megkísérti és el akarja téríteni megke-

dett útjától. Jézus megkísértésében a végsőig vállalta a sorsközösséget velünk, megkísértett emberekkel. „Mivel maga is kísértést szenvedett, tud segíteni azoknak, akik a kísértéssel küzdenek” (Zsid 2,18). „Főpápunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt” (4,15).

A kísértés fölött aratott győzelmében megmutatta, azért jött e világra, hogy megszabadítson a gonosz uralmától. Szabadításának eszközei: teljes azonosulása az Atya akaratával, ima és böjt. Ez a három eszköz nekünk is rendelkezésünkre áll, hogy ne uralkodjon rajtunk a bűn, és lélekben megtisztulva üljük meg húsvét ünnepét, sőt az örök húsvétra is eljussunk.

Krakomperger Zoltán
plébános

vát: „Ment-e előbbre a könyvek által a világ?” A múltat, a történelmet figyelve azt is mondhatjuk, hogy bizonyos dolgok ismétlődnek, visszatérnek. Erre vonatkozóan állítja a Biblia, hogy nincs új a nap alatt. A Bibliára hivatkozva mondhatjuk azt is, hogy aki nem tanul a múlt hibáiból, az balga ember. Az is tanulság, hogy ami megtörtént, azt már az Úr sem tudja meg nem történné tenni, legfeljebb megbocsátja, ha kérjük, mivel irgalmas hozzánk. Legyen előttünk Szt. Pál bölcsessége: *„Felejttem, ami mögöttem van, és nekilendülök annak, ami előttem van.”* (Fil 3,13) A prédikátor pedig hirdeti, hogy ami van, már rég megvolt. Nem szerencsés számunkra sem, ha a régi feledésbe merül. A hit dolgai kapcsán is egyrészt emlékezünk a régmúlt eseményekre, de a szentmisében ezek már jelenné válnak. Pál így beszélt Lisztrában: az Úr a pogányoknak az előző korszakban megengedte, hogy a maguk útját járják, de eljött az idő, hogy térjenek meg az emberek (vö. ApCsel 14,16).

Az is tapasztalat, hogy sokakat nem érdekel a jövő. A bölcsesség ismeri a múltat és feltárja a jövőt. Az ember mint időbeli lény mindig nyitott a jövőre. A jelenben élünk, de a remény zárandokai vagyunk. Minden pillanatban valami jelenné válik a jövőből. Várhozik az ember, de a jelen pillanatot nem tudja megállítani, felkészül arra, ami még nem jelenvaló. Mivel nem tudjuk, mi következik, aggódunk és gondokkal küzdünk.

Alapvető, hogy nemcsak a bölcsek fürkészik a jövőt. A próféták által az Úr előre tudtul adta azt, ami meg

fog történni. Az Úr eljövételét ítélet napjaként várják: ki tudja elviselni jövetele napját? *„Csak a békességes embernek van jövője”* – mondja a zsoltáros. (Zsolt, 37,37) Az Úr eljövételéről mondja Pál, ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. (1Kor 13,12) A keresztény ember reménykedve áll a jövő előtt, mert még nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Megkaptuk az igazság Lelkét, aki majd elvezet a teljes igazságra.

A jelenben kell élnünk a múlt tanúságával és nyitottan a jövőre, mert nemcsak a találkozást várjuk az Úrral, hanem a teljességre jutást is. Tudomásul kell venni, hogy Isten országa nem politikai folyamatok révén valósul meg. Nem szabad lebecsülni a jelen pillanatot, mert a jelen a kegyelem kapuja lehet. Küzdeni kell a reménytelenség és kétségbeesés ellen, mert ez is a hitünkkel kapcsolatos. Gondoljunk csak Ábrahámra, aki hitből engedelmeskedett a hívásnak, hogy költözzék arra a vidékre, amelyet örökségül kellett kapnia. Elinult anélkül, hogy tudta volna, hová megy.

Az ember bizonyos mértékig maga alakíthatja jövőjét. Ez figyelmeztet arra, hogy az ajándékba kapott időt jól használjuk fel. Hitünket kell erősíteni, hogy bizalommal várjuk Isten országának eljövételét. Nemcsak izgalmas a jövő, hanem reményteljes és örövendes is.

Orosz Lőrinc ny. plébános

„Egerbe kéne menni...”

Igaz, a cím szótagszáma sántít, nem lehet a jól ismert nóta dallamára énekelni, de talán olykor a debreceniek is vágyakoznak Egerbe, nemcsak az egriek Debrecenbe. A két szomszédos egyházmegyét sok szál fűzi össze...

S ha már Egerben jársz, kedves olvasó, biztos lesétálsz a Szépasszony-völgybe. S ha már ott jársz, nézd meg az ott lévő kápolnát, nyaranta szombat délutánonként még be is térhetsz... Nálunk az a mondás járja: „Válogatnak, mint egriek a templomban.” A valóság árnyoldala, hogy ezt a kápolnát már nem választhatják a hívek, hogy ide járjanak: évente egyetlen búcsúmise van – no meg kettő nekünk, nyári ügyleknek, egy nyitó és egy záró szentmise. Már ez is nagy dolog. Mint ahogy az is, hogy a kápolna málladozó külső falát bevakolták. A tetőre nem futotta: beázik. Hogyan jutott ilyen mostoha sorsra? Hisz' aki egyszer is látta, azt mondja: olyan, mint egy kis ékszerdoboz... Gazdait, a vincés nővéreket – a többi szerzetesrend tagjaihoz hasonlóan – 1951-ben szétzavarták. Ők tartották fenn a kórházat Egerben, s a hálás betegek szép nagy telket hagytak rájuk a völgyben. Itt építettek házat nyugdíjas társaiknak, s Hersich nővér megálmodta hozzá, hogy „lehozza a Boldogasszonyt” a Szépasszony-völgybe, s kápolnába költözteti. A nővérek mindenben nagyon igényesek voltak. Pl. munkaterápiával gondozták a rájuk bízott elmebetegeket: együtt művelték velük a völgyben lévő nagy konyhakertet. A környékeliek mind szerették a „szürke nővéreket” (e sorok írójának egyik első gyerekkori élménye, hogy egyikük karjára vette). Mielőtt szétszéledtek, minden használható hol-

mijukat, felszerelésüket szétsztozották a környékelieknek.

A templom 1903-ban épült neoromán stílusban. A festett faoltár csúcsán áll a rózsaszínű Mária szobor, s ha belépsz, azonnal rászégeződik tekinteted. Hihetetlen öröm volt, amikor a Gondviselés küldött hozzánk egy restaurátor hölgyet szállásra, aki elvállalta, hogy megmenti ezt a szobrot. A szerény összeget mi, ügyelők a látogatók adományából ki tudtuk fizetni.

Amint Máriánk leszállt az oltárról, elárult pár titkot magáról: pl. hogy jónevű párizsi műhelyben készült – rajta volt a bélyegző, a felirat, s Franciaország térképe a kezében tartott gömbön. De azért maradt még titok...

Az idei új esztendő elhozta, hogy megértsük a kápolna védőszentjének titkát. Ugyanis minden év szilveszterének szentje Labouré Szent Katalin, akinek nevét inkább a „csodás érem”-ről ismerjük. Ő sok nehézség után találta meg az Istentől neki rendelt hivatást. Nehéz történelmi időkben élt. 1830 áprilisában lett novícia a vincés nővéreknél Párizsban. Az életrajzában többek között ezt olvashatjuk:

„1830. november 27-én Katalin a közös elmélkedés alkalmával látta a Szűzanyát. Egy félgömbön állt, lába alatt eltaposott kígyó tekergett. Kezében gömböt tartott, rajta arany kereszt állott, kezének ujjait gyűrűk díszítették, amelyekbe különböző nagyságú drágakövek voltak illesztve, és csodás fény sugárzott belőlük. A látnoknő a bensejében hangot hallott: »Ez a gömb, amelyet látsz, nemcsak az egész világot ábrázolja, hanem Franciaországot és minden embert külön-külön is.« A kövekből előtörő sugarakról pedig megjegyezte: »Azoknak a kegyelmeknek a jelképei ezek, amelyeket kiárasztok mindenkire, aki csak kéri tőlem.« Azt is meg-

értette azonban, hogy egyes sötét drágakövek, amelyek nem sugároztak fényt, azokat a kegyelmeket jelképezték, amelyeket senki sem kért...”

E sorok nagyszerűen illenek a Párizsból rendelt szobor jelképeire: a földgömbre a kereszttel, Franciaország kiemelésére a gömbön és a talapzaton, s főleg az ujjakat díszítő sok gyűrűre Mária kezén. Ritka az ilyen ábrázolás. A kápolnát építtető és berendező vincés nővérek tudatosan kapcsolódtak nagy szentjük, Labouré Szent Katalin hagyományához, s az ő látomását jelenítették meg az oltár fölött örökös szoborban. Így imádkozunk ezután hozzá, s esdjük ki ujjáról a sötét kövekben rejlő kegyelmeket, amelyeket még senki nem kért...

A történet talán a debrecenieknek sem érdektelen. Kis csapatunk, amely évről évre nő és fogyatkozik (most nemrég egy 45 éves társunk távozott az örök hazába), szereti ezt a kápolnát, s igyekszünk tenni érte, bármilyen keveset tudunk. Van egy nyílt facebook csoportunk: *a szépasszony-völgyi kápolna barátai*, ahol sok mindent megtudhattok rólunk, s ha van kedvetek, csatlakozzatok! Szeretettel várunk ide, Egerbe is!

Németh Béláné Horváth Margit
(fél szívvel egri, fél szívvel debreceni) testvéretek

Keresztutam Jézussal

Uram, Jézus Krisztus! Keresztutadra emlékezem, melyet értem jártál végig. Azt tanítottad nekünk, hogy „*aki utánam akar jönni, minden nap vegye fel keresztjét, és kövessen engem*” (Mk 8;34). Én is minden nap fel akarom venni keresztmet, és a te példád szerint hordozni. A keresztutadról való elmélkedés egyszerre az én keresztutam végiggondolása is, hogy követőd lehessen. Kereszténységünk legnehezebb feladata elfogadni a fájdalmakban, szenvedésben, kilátástalanságban a Te akaratodat. Hinni és remélni akkor is, ha egy helyzetben emberileg nincs kiút, nincs megoldás. Ez a keresztút-imádság segítsen nekem, hogy veled együtt járjam életem keresztútját!

1. állomás. Pilátus halálra ítéli Jézust

Urunk Jézus Krisztus! Téged Pilátus ártatlanul ítelt halálra. Nem értette, nem tudta, ki vagy. Fogalma sem volt, milyen király vagy. Nem tudott mit kezdeni azzal a kijelentéssel, hogy „*az én országom nem e világból való*” (J 18;36). Csak a közhangulat alapján hozta meg az ítéletet.

Én is sokszor ítélek meg gondolatlanul, kellő háttérismeret nélkül, csak a közhangulat alapján. Csak mondok valamit, mert mások is ezt mondják. Egy-egy meg gondolatlan szónak, előítéletnek, megalapozatlan véleménynek akár egy életre meghatározó negatív következményei is lehetnek.

A házasságkötéskor életre vagy halálra ítéljük egymást. Én mire ítéltem házastársamat?

Engem ki ítelt, ki ítél halálra? Hogyan viselem? Zokszó nélkül, mint Jézus, vagy lázadózva?

Jézusom, segíts nekem, hogy a nehéz helyzetekben is követni tudjalak téged!

2. állomás. Jézus vállára veszi a keresztet

Az én keresztmet is mindennap fel kell venni, és vinni. Melyik kereszt a nehezebb? Amit mások tesznek rám, vagy amit én magam keresek magamnak? Legtöbbször önmagam a legnehezebb elviselni.

Sokszor fogalmunk sincs, ki milyen keresztet hordoz. Egy életen keresztül viselt betegség, testi-lelki fogyatékoság, mások általi megbélyegzettség, lenézettség, magány...

Én milyen keresztet, terheket rakok mások vállára: családtagjaim, munkatársaim, a környezetemben élők vállára? Amikor valakiről azt mondják, hogy nehéz természetű, milyen nehéz kereszt az a környezete számára! Ha mindig mindenkin csak uralkodok, parancsolatok és nem szolgálok, mindenkivel szemben csak elvárásaim vannak, akkor indokolatlanul másokat terhelek keresztetekkel.

Segíts, Jézusom, hogy ne legyek másoknak nehéz kereszt öregségemben, betegségemben sem!

3. állomás. Jézus először esik el

Megbotlottál. Én is megbotlom. Jobban a „lábam alá” kell néznem! Alaposabban, bölcsebben kell megfon-

tolnom, hogy egy-egy döntésemnek milyen nem várt következményei, buktatói lehetnek. Utólag sokszor bánom, hogy kellő bölcsesség hiányában rosszul döntöttem, elbuktam, másoknak mennyi fájdalmat, bánatot okoztam!

Ha mások elbuknak, hibáznak, én hogy kezelem a helyzetet? Megítélem, megszólom, megvetem, még én is belerúgok, vagy felsegítem? Van, aki mindenkiben csak a hibát keresi, és a lelki béke hiánya miatt gyakran zsörtölődik. Én is ilyen vagyok?

Küldd el nekem a bölcsesség Lelkét, Jézusom, hogy mindig neked tetsző döntéseket hozzak, és másokat is ebben segítsék!

4. állomás. Jézus találkozik szent anyjával

Mária, neked talán nehezebb volt a kereszttel, jobban fáj, mint Szent Fiadnak. Az volt a legnehezebb, hogy nem akadályozhattad meg, nem segíthetél, tehetetlenül kellett nézned az ő szenvedését.

Hányszor nekem is át kell élnem ezt az érzést! Látom gyerekeim fájdalmát, és nem ismerem gyermekeim testi vagy lelki szenvedésének okát. De a szülő mindent megérez! Érzem, hogy baj van, és nem segíthet. Mi előre sejtjük, hogy gyerekeink élete nehéz lesz. Talán az bölcs dolog részünkről, ha okosan, ügyesen kellő edzettségre neveljük őket. Nem puhánynak, nem elkényeztetve.

Adj, Jézusom, bölcsességet gyerekeink neveléséhez! Segíts tiszteletben tartanom gyermekeim döntését akkor is, ha nem értek velük egyet, ha tudom, hogy a vesztükbe rohannak! Mentsd meg őket a testi-lelki kínoktól!

5. állomás. Cirenei Simon segít Jézusnak a kereszttel vinni

Be kell látnom, hogy nem bírom segítség nélkül. Olyan sok a feladat, az elvárás, a felelősség, hogy egyedül nem megy. Nem szégyen segítséget kérni, elfogadni. Ne legyek olyan öntelt, hogy mindent nekem kell elvégezni, hogy csak az a jó, amit én csinállok meg! Merjem elengedi, átadni azokat a dolgokat, melyekhez eddig görcsösen ragaszkodtam!

Jézusom, ajándékozz meg az elfogadás lelkületével, és küldj szükség esetén megfelelő segítséget!

6. állomás. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

Jézusom, Veronika nem vihette a keresztedet, abban nem segíthetett. Te érezted annak teljes súlyát. Mégis leleményesen megtalálta a módját, hogy ebben a szörnyű nehéz helyzetben is egy csöppnyi segítséget nyújtson.

Én, amikor segíteni akarok, olyan ritkán találok meg azt a módot, amely a másoknak valóban segítség.

Olyan érzéketlenül, empátia nélkül akarok néha segíteni, hogy az a másoknak sokszor inkább teher, mint segítség. Talán csak fontoskodom, a saját személyemet akarom előtérbe helyezni, hangsúlyozni.

Szentlelked segítsen, adjon bölcsességet, szerénységet, alázatot, hogy minden helyzetben megtaláljam a segítség helyes módját, és mindig a háttérben tudjak maradni!

7. állomás. Jézus másodszor esik el

Kiáltok, üvöltök, hogy segítsetek, mert nem bírom tovább, de nem hallja meg senki. Ha hallják is, nem értik, mi a baj. Csak én érzem. Még csak meg sem tudom fogalmazni. Érdemes szólnom? Úgyis nekem kell egyedül cipelni, ha elestem, nekem kell felállnom.

Adj, Jézusom, időt, lehetőséget a pihenésre, a találkozásra veled, hogy a tőled kapott erővel tudjak felállni, folytatni a nekem kijelölt utat, vinni azt a keresztet, amit nekem szántál, és ne süllyedjek depresszióba, közömbösségbe!

Szentlelked segítsen, hogy ne rakjak szeretteim, munkatársaim, a környezetemben élők vállára olyan súlyos terhet, hogy alatta összeroskadjanak!

8. állomás. Jézus vigasztalja a síró jeruzsálemi asszonyokat

Jézusom, te a legnagyobb fájdalmad, szenvedésed közben is vigasztalsz. Nem csak magaddal vagy elfoglalva. Képes lennék én erre? Amikor én is tele vagyok fájdalommal, panasszal, akkor képes vagyok másokat vigasztalni? Te a lényegre irányítod a környezetemben levők figyelmét: saját magukat, és gyermekeik életét sirassák. Az igazi nagy baj, az igazán siratni való az örök üdvösség elvesztésének veszélye. Mit szoktam én siratni? Aggódom a rámbízottak örök üdvössége miatt? Ments meg az állandó panaszkodástól, mártíromkodástól!

9. állomás. Jézus harmadszor esik el

Elég volt! Nem bírom! Nincs tovább! Vége kell, hogy legyen, bármi áron!

Jézusom, a te erőd is végleg elfogyott. Legjobb lett volna itt maradni, itt halni meg! Megmenekültél volna a szörnyű kereszthaláltól. De a harmadik elesésed után is feltápáskodtál valahogy. Biztosan segítettek, magadtól nem bírtál volna felállni. Kérlek, küldj segítséget a végső kétségbeesetteknek, akik úgy érzik, egyirányú zsákutca végébe jutottak: se előre, se vissza; akik a kereszttel súly alatt elestek, és nem bírnak felállni! Adj nekik lelkierőt, egy pici reményt, egy pislákoló fénysugarat, egy másik ember segítségét! Ments meg mindenkit az öngyilkosságtól!

10. állomás. Jézust megfosztják ruháitól

A mostani állomásnál a bármilyen ok miatt magukra maradtakra, magányosokra gondolok. Jézusom, te talán most érezhetted magadat a legmagányosabbnak. Még ruháidat is elvették. Hiába voltak körülötted bárméskodók, el sem tudjuk képzelni magányodat.

Én sem tudom átérezni azok fájdalmát, akiknek bármilyen okból akár egész életükben az egyedüllét, a meg nem értés, lenézettség, mellőzöttség keresztjét kell cipelniük.

Jézusom, légy társa a társ nélkülieknek, egyedül maradtaknak, özvegyeknek, lövészárookban harcolóknak, a börtönben levőknek, a betegágyon fekvőknek, de még a házasságban magányosan élőknek is!

11. állomás. Jézust keresztre szegezik

Az egyik atya az esküvőn egy korpusz nélküli keresztet ajándékozott az ifjú párnak, figyelmeztetve őket, hogy minden nap maguknak kell felszegeződniük rá. A vágyaimról, kívánságaimról, kényelememről, pihenésemről való lemondás a házastársamért, gyerekeimért, rábízottakért minden napi keresztre-szegeződés. Az évekig tartó minden éjszakai felkelés, amíg kicsik a gyerekek, a vágyott szórakozás, pihenés, üdülés elengedése: magunk keresztre szegezése. Egy sérült, fogyatékos gyerek vállalása, és annak minden terhe, keresztje egy életen keresztül való vitele: Jézus keresztjére való önként felfekvés, kiegészítése annak, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az egyháznak javára. (vö. Kol 1,24) De egy beteg vagy szenvedélybeteg (alkohol, játék, munka, sport stb.) házastárs, családtag naponkénti elviselése, gondozása, ápolása szintén mindennapi keresztre-feszülés. És sokszor egy életen keresztül nincs munkaidő vége, szabadnap, szabadság. Ahogy Placid atyának sem volt minden héten szabadnapja a GULAG-on.

Jézusom, kereszted adjon erőt a mi keresztre-szegeződésünkhöz!

12. állomás. Jézus meghal a kereszten

Jézusom, nem tudom, mit élhettél át halálod előtt, eszméleted elvesztése előtti percekben, pillanatokban. Én sem tudom, mit fogok akkor érezni. De már most imádkozom a jó halál kegyelméért. Bármilyen véget szánsz nekem, utolsó órám legyen velem, amint a jobb latorral is voltál! Tudjam kimondani: Uram Jézus, vedd magadhoz lelkemet. (vö. Ap Csel 7;60) Ha lehet, ments meg a borzalmas haláltól: vízbefulladás, tűzben való meghalástól, balesettől, halálbüntetéstől, halálra kínzástól. Ha mégsem kerülhető el, légy azokkal, akik szenvedések között halnak meg! Imádkozzunk az értelmetlenül, háborúban elesett halottakért is! Nem is sejtjük,

milyen fájdalmakat, szenvedéseket, halálfélelmet kell átélniük! Mit tehetünk értük? Csak a te erősítő jelenlétben bízunk, és irgalmadba ajánljuk őket. Te az élet adója vagy. Csak a Te kereszthalálodra gondolva próbáljuk elfogadni, hogyan engedheted meg ezeket az elképzelhetetlen kínokat.

13. állomás. Jézus testét leveszik a keresztről

Mária, te végig szenvedted Fiaid keresztútját. Biztosan erőt adott neki az, hogy tudta, te ott vagy vele. Talán tekintetek is sokszor találkozott. Tudom, hogy az én keresztutamon is végigkísérsz engem, ezért kérek, halálom pillanatában a te karjaidba zuhanjak. Hány ezerszer mondom el, hogy imádkozz értünk halálunk óráján! Halld meg kérésemet, és Szent Józseffel, a haladók védőszentjével együtt legyetek velem, amikor e földi létből magához szólít az Úr.

Sajnos, sok szülőnek, hozzád hasonlóan, meghalt gyermekét kell megölelnie. Egy szülőnek nincs ennél nagyobb fájdalma! A te példád, és az örök élet hite adjon erőt a megérthetetlen elfogadásához, feldolgozásához!

14. állomás. Jézus testét sírba teszik

Arimateai József nem tudta, hogy sírja a feltámadás helye lesz. Erősítsd bennem a hitet, hogy szerettem sírja, és majdan az én sírom is a feltámadás dicsőségének helye lesz! Amikor szereteteink sírjánál állunk, ne csak a fájdalom, a kétségbeesés legyen úrrá rajtunk, hanem az örök élet reménye vigasztaljon minket fájdalmunkban, és ez a remény látszódjon is rajtunk!

Értünk szenvedett, meghalt, de feltámadt Jézusunk, te az élet forrása vagy. Boldogságra, nem pedig szenvedésre teremtettél minket. Ádám és Éva eredetileg nem ismerték a szenvedést, a fájdalmat, a halált. Tudjuk, hogy te azért vállaltad ezt a keresztutat annak minden szenvedésével, hogy ezzel is példát adj nekünk, hogy semmilyen szenvedés, kereszthordozás nem fölösleges, nem értelmetlen. Emberileg érthetetlen, de azt biztosan tudjuk, hogy nem az Atya haragja miatti büntetés, mert Ő a mi üdvösségünk érdekében engedi meg a te és a mi szenvedéseinket. Azt is tudjuk, hogy nem engedsz nehezebb keresztet hordoznunk, mint amit elbírnunk. Minden keresztünk egyik ágát te fogod, hogy nekünk könnyebb legyen.

Ahogy a te keresztutad, úgy a mi keresztutunk is értelmetlen lenne a te feltámadásod, és a mi feltámadásunk nélkül. Erősítsd bennünk a beléd vetett bizalmat és a feltámadás hitét! Amen

Géczy István

Gyermekdélelőtt a Szent Anna székesegyházban

Gyermekdélelőttre gyűltek össze a hittanos gyermekek február 1-én. A Gyermekdélelőtt témáját a közelgő Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe és Szent Balázs liturgikus emléknapja adta. A kézműves foglalkozáson makettek készültek Jézus templomban való bemutatásáról, és méhviaszgyertyát

is lehetett készíteni. A nagyobbak sudokut és kereszt-rejtvényt fejtettek, valamint a Szent Balázs püspök életéhez kapcsolódó csodákat ismerhették meg. Majd fánklakoma zárta a gyermekdélelőtt programját.

Dr. Gyarmatiné Komolai Marica

Babits Mihály Jónás könyve és Jónás imája című versei a Csokonai Nemzeti Színház színpadán

Az irodalmi beszélgetések sorozatban 2024 novemberében Mercs János színművész egyéni előadásban vitte színre Babitsnak a címben említett verseit. Az előadás díszletétől mindössze egy konyhaszékre és egy vándorbotra, jelmezül pedig egy vándorköpenyre volt szüksége. Hangjával és mozgásával mondta el a „poeta doctus” (tudós költő) Babits (1883–1941) elsőként említett 1938-ban írt versét, amelyet egy év múlva követett a Jónás imája.

Babitstól nem volt idegen a Biblia világa, hiszen a családban és iskolai tanulmányai során is vallásos nevelésben részesült. A vallásos költői képek számos versében és más írásaiban is megjelennek. Tekintsük át röviden a bibliai történetet. Jónás megfutamodik Isten parancsa előtt: *„Kelj útra, menj el Ninivébe, a nagy városba! Hirdesd neki, hogy gonoszsága színem elé jutott!”* (Jón 1,2) A próféta Ninive helyett Tarsis felé veszi útját. Az Úr vihart támaszt, s a hajó, amelyre szállt, így miatta a vihar végzetes pusztításának van kitéve. A haragvó utasok őt okolva a veszélyes helyzetért (amit maga is elismer), vízbe dobják. Az Úr akaratából egy cethal lenyeli őt, s három napig a hal gyomrában ismeri meg a kínok kínját. Most már bánja engedetlenségét, elismeri hibáját, imádkozik és dicsőíti Istent. A niniveiek is megbánják bűnös életüket, és királyukkal együtt zsákruhába öltözve vezekelnek. Ezért Isten most megkegyelmez nekik. *„Amikor Isten látta, hogy letérnek gonosz útjaikról, megbánta a rosszat, amivel fenyegette őket, és nem tette meg...”* (Jón 3,10) Az Úr jóságának láttán Jónáson *„nagy szomorúság vett erőt és haragra gerjedt”* (Jón 4,1) és így beszélt az Úrhoz: *„... Azért akartam Tarsisba menekülni, mert tudtam, hogy jóságos és irgalmas Isten vagy, türelmes és könyörületes, aki megbánja a rosszat.”* (Jón 4,2) Most immár azért búsul és haragszik, hogy miért nem pusztította el Isten Ninivét és lakóit, ahogy vele jövendőltette. Az Úr most új szenvedéssel sújtja: a hőséggel. Ez elől egy ricinusbokor árnyékába tudott menekülni. (Babits hatalmas tök levelének árnyékáról beszél majd.)

Az Úr most egy féreggel elpusztította a menedéket adó bokrot, így a hőségtől szenvedő Jónás fájdalmában már a halált kívánja. A bibliai történet az Úr zárszávaival végződik, amelyek Isten irgalmas jóságát dicsérik: *„Bánkódsz, emiatt a ricinus miatt, jóllehet nem is gondoztad és nem is neveltél. Az egyik éjjel felnőtt, a*

másik éjjel elpusztult. Hát akkor én ne irgalmazzak Ninivének...?” (Jón 4, 10-11)

Ne gondoljuk, hogy Babits csupán „elmeséli” versében a jónási történetet. Nem. Az ő Jónás könyve fájdalmas önvallomás, és – Nemeskürty István szavaival szólva – a vers Babits költői végrendelete is egyben. (vö.: Nemeskürty István: *Diák, írd magyar éneket c. irodalomtörténetének Két igaz Szodomában c. fejezete.*) A gégerákos Babits meg meri fogalmazni, hogy a szenvedésben megerősödött a hite:

*„Sóvár tekintetem nyilát kilőttem
s a feketeség meghasadt előttem.
Éber figyelmem erős lett a hitben:*

Akárhogy elrejtőzöl, látlak, Isten.” – írja a költő. Mint a bibliai Jónás, felajánlja, hogy a Pásztor szolgálatába áll, és elmondja próféciaját. Babits-Jónás most már „konkrétan tudja”, kikhez kell szólnia. Előbb az alkudozó, pörlekedő, csalo árusokhoz beszél, akik csak nevetnek rajta, kicsúfolják. Aztán a színészekhez és a „mimesekhez” fordul:

*„Rettegj, Ninive, s tarts bűnbánva böjtöt.
Harminckilencszer megy le még a Nap,
s Ninive napja lángba, vérbe kap.”*

De ezek is csak kinevetik. Végül harmadik nap a „Hatalmasok” palotájába megy, ahol erkölcstelen táncmulatság és harci játékok zajlanak. Futva menekül el innen a pusztába, ahol a forróságtól szenved. Ugyanakkor már felismerte a felelősséget, hogy

*„vétkesek közt cinkos, aki néma.
Atyafiáért számot ad a testvér:*

Nincs mód nem menni, ahová te küldtél.”

A békét nem elég csak óhajtani, tenni kell megvalósulásáért, de a költő „jónási énje” most is Ninive pusztulását kívánja. Ebbéli várakozása azonban hiábavaló. Isten mindenható és irgalmas. Sajnálja a niniveieket, mert talált köztük olyanokat is, akikre hatott a prófécia, és mert hosszú időn át Ninive világító fáklya volt nemzedékek sokasága előtt, akik fészket raktak itt, *„munkálva türelemmel”*.

Látjuk, hogy Babits „jónási története” érvényesíthető a 20. századra, azon belül is az 1930-as évek végére. A költő tisztán látja kora Magyarországnak, sőt mondhatjuk a világnak a helyzetét. Azt, hogy nem jó úton haladnak. Emellett számolnia kell saját sorsa tragikus kimenetelének lehetőségével is. Babitsnál az Úr így beszél:

„A szó tiéd, a fegyver az enyém.
Te csak prédikálj, Jónás, én cselekszem.
Ninive nem él örökké. A tök sem.
s Jónás sem. Eljön az ideje még,
Születni fognak újabb Ninivék
és jönnek új Jónások, mint e töknek
magvaiból új indák cseperednek,
s negyven nap, negyven év vagy ezer-annyi
az én szájamban ugyanazt jelenti.”

A történelmi igazság az, hogy Ninivét tűzvész pusztította el. Ezt a vers utolsó sorai is elárulják. Sajnos, Babitsnak is bele kellett törődnie a közelgő elmúlásba. De alkotni akart, ameddig „az égi hatalmak” és „rossz gégeje” még engedik. Hogy mit és hogyan szeretne

írni, azt így fogalmazza meg az előadásban is elhangzott Jónás imájában:

„Oh, bár adna a Gazda patakom
sodrának medret, biztos utakon
vinni tenger felé, bár verseim
csücskére Tőle volna szabva rím
előre kész, s mely itt áll polcomon,
szent Bibliája volna verstanom...”

(Az idézeteket a Biblia Szent István Társulat 1987-es kiadásából, illetve a Szépirodalmi Könyvkiadó Babits Mihály művei, Összegyűjtött versei 1982-es kiadványából vettem, ennek helyesírását követve.)

Mercs János színházi előadása – bizonyosan sokakkal együtt – számomra is feledhetetlen marad.

Bérces Mária Klára

„Simmelweis” – a film, és...

Tartalmas, szép filmélményben lehetett részük 2024 decemberében a Szent Anna plébánia közössége tagjainak, akik a debreceni Apollo moziban megtekintették a Simmelweis című filmalkotást.

A film a küzdelmet mutatja be, amelyet „az anyák megmentője” vív azért, hogy megtalálja a gyermekágyi lázban mindaddig ezerszámra meghalt anyák elhunytának okát, és feltárja az ok megszüntetésének lehetőségét. Simmelweis Ignác nevének hallatán azonnal a kézmosás jut eszünkbe. De hallgassuk meg az egyik legkiválóbb Simmelweis-kutatót, aki maga is orvos volt, pszichiáter, de szépíró és műfordító is, orvos- és tudománytörténész, (Benedek Elek unokája és Benedek Marcell fia), Benedek Istvánt (1915–1996): „Simmelweis felfedezése nem a kézmosás, (ez csak következmény), hanem a gyermekágyi láz aetiológiája vagyis kóroktana, a kór terjedésének tudományos magyarázata.” (Idézet Benedek István: „Simmelweis betegségéről és a semmelweisi tanok időszerűségéről” című könyvből. A könyv megjelent a Magyar Tudománytörténeti Intézet kiadásában, Budapest, 2015).

Maga Simmelweis tudományos nézeteit csak meglehetősen későn, néhány évvel az 1865-ben bekövetkezett halála előtt foglalta össze tudományosan. Főműve: A gyermekágyi láz kóroktana, fogalma és megelőzése. A könyv előbb németül, majd hamarosan magyarul is megjelent 1860-ban és 1861-ben. Ebben megfogalmazza alapelveit: tisztaság, törődés, megelőzés, az orvos okozta ártalmak elkerülése.

De térjünk magára a filmre! Az események Bécsben, Pesten és Budán, egy epizód pedig Velencében játszód-

dik. Ne feledjük, hogy nem dokumentumfilmről, hanem játékfilmről van szó, amelynek írója és rendezője rendszerint a maga korának eszméit jeleníti meg az alkotásban. Koltai Lajos rendező 2023-as Simmelweis c. filmjéről elmondható, hogy sok valós tényen alapuló fikció. (A forgatókönyvet írta Maruszki Balázs.)

Pest után Bécsben fejezte be orvosi tanulmányait. Az ifjú Simmelweis jó kedélyű, társaságszerető, mindig segítőkész, jó barát. Doktorrá avatása után Klein professzor I. számú klinikájára kerül tanársegédnek. Minden idejét a munkájának szenteli, mert azt kell tapasztalnia, hogy nagyon sok szülő anya hal meg klinikájukon. Megszállottan keresi az okot: miért? Miért? A beteg anyákkal szemben mindig figyelmes, kedves, vigasztaló, segítőkész szülészorvos, aki néhány elhunytak még a temetésére is elmegy, mindenki mással szemben tapintatlanul ingerlékeny, káromkodóvá válik.

Ápolónői munkára jelentkezik osztályukon Emma Hoffmann, akit a II. számú klinikáról (a bábaképzőből) elbocsátottak. 13 éves gyengén látó hűgát is neki kell eltartania. Emma rövidesen Simmelweis legfontosabb segítő társa lesz a munkában. Tőle értesül az orvos arról, hogy a „bábáknál” sokkal kevesebb szülő nő hal meg, mint az I. klinikán. Ettől kezdve, mondhatni éjt nappallá téve gyűjtik az elhunytak adatait mindkét klinikáról. Közben Simmelweis változatlanul boncol is. Többek között meghal időközben egyik orvos barátja. A fennálló tilalom ellenére felboncolja ennek holttestét. Így jön rá, hogy az ugyan amiatt halt meg, mint a gyermekágyi lázas nők. A halál oka az elhunyt orvos kezén

keletkezett seb elfertőződése. Megvan a bizonyosság! A sok szülő anyja halálának oka az, hogy női szerveik gyilkos baktériumokkal fertőződnek meg. Most már csak azt kell kimutatni, hogy honnan kerülnek a nők szervezetébe a gyilkos kórokozók? A válasz: maguknak a szülész orvosoknak, s a boncteremből egyenesen a szülő anyákhoz érkező, őket vizsgáló orvostanhallgatóknak a kezéről. Mit kell tehát tenni? Jön az újabb felfedezés: mindenkinek, aki a szülő nőket vizsgálja, tökéletesen fertőtlenítenie kell a kezét erős klórmentes vízben. Semmelweis makacsul ragaszkodik ehhez a követelményhez kollegáival, így Kleinnel szemben is. Klein kellenetlenül, de rááll a követelt kézmosásra és várja, hogy három héten belül mennyire csökken le a halandóság Semmelweis osztályán. Titkos reménye, hogy nem a klóros bemosakodás az oka a kevesebb halálesetnek, s ha ezt rábizonyítja Semmelweisre, véglegesen felmondhat neki. Az „ellenőrzés” a „Klein-kedvenc” orvoskolléga mesterkedése folytán a semmelweisi elmélet ellen látszik szólani. Most is Emma hozza a döntő bizonyítékot: nem a semmelweisi utasításoknak megfelelően jártak el a mosodában. Erre a „kedvenc” adta a parancsot. A megmentett anyák közül néhány egyszerű asszony is kiállt Semmelweis mellett. Nem ítélik el. De most már ő nem akar Bécsben tovább dolgozni. Hazavágyik Magyarországra.

A film idilli képpel zárul: Semmelweis a Magyarországra induló hajóra száll Emmával és húgával együtt, és haza indulnak. Szép lett volna, ha így lett volna. De sajnos itthon szomorú sors várt hősünkre. Mert Semmelweis hős volt, az orvostudomány hőse!

Néhány kérdés felmerül a film valóságalapjával kapcsolatban: Létezett-e a valóságban Emma Hoffmann ápolónő vagy az ő modellje, akit eltanácsoltak a bábaképzőből, s akinek el kell tartania 13 éves gyengén látó húgát is? Emma azután Semmelweis legfőbb segítője, munkatársa s időközben kedvese lett, majd húgával együtt összeveszésük után és ellenére is követni akarja őt Magyarországra?

Kérdést vet fel a tanácsosné személye is, aki Semmelweis klinikáján szül, és gyermekágyi lázban hal meg. Vajon korábban tényleg felmetszette-e Semmelweis az asszony torkát, így mentve meg őt egy félrenyelt fátol miatti megfulladástól?

Valóban kibékült-e egymással Klein és Semmelweis, megtörtént-e Klein nagylelkű felajánlása?

A film végén ugyanis a tetőfokra jut a feszültség: Semmelweist több rendbéli vétekért bíróság elé állítják. De az utolsó percben fordulat áll be: Lelepleződik Klein professzor kedvenc tanítványának és „reményteljes utódjának” hitvány viselkedése, hogy az ő utasítására nem erősen klórral fertőtlenített vízben mosták a Semmelweis osztálya betegeinek ágyneműit és hálójingjét, aminek következtében nála nagyon megugrott az elhalálozások száma. (Ez ok lehetett volna a klinikáról való végleges eltávolíttatására.) Ezután Klein személyesen felkeresi Semmelweist, bocsánatát kéri és elmeséli, hogy ő maga szegény sorból küzdötte fel magát a klinika-vezető professzorságig, és felajánlja helyét hősünknek. Nos, ez szép gesztus lett volna, de biztosan teljesen téves, hamis beállítás. Több könyvben olvastam, hogy Klein élete végéig soha sem szerette Semmelweist, ilyet nem lett volna képes soha megtenni.

Ezek a kérdések fölmerülnek, utána lehet nézni. A filmről azért elmondható, hogy jó film: nagyszerűek a szereplők, jó a felépítése, a mondanivalója, jók a felvételek, és hatalmas munka van benne. Méltó emléket állít a hős orvosnak, akire mi, magyarok büszkék lehetünk! Érdemes megnézni!

Bérces Mária Klára

Lapzárta

Következő számunk 2025. június 8-án, Pünkösdszárnap jelenik meg. Kérjük, hogy a megjelentetni kívánt cikkeket 2025. május 18-ig küldjék el az impresszumban megadott e-mail címek egyikére, vagy személyesen adják le a plébánián. A beküldött cikkek végén szerepeljen az írás szerzője. A mellékelt képeket mindig külön fájlban kérjük, nem a szövegbe ágyazva!

Nagybőjti tartósélelmiszer-gyűjtés

Ezzel egy ősegyházi hagyományt elevenítünk fel, hiszen az első század keresztényei a szentmisére hozták magukkal a szegényeknek szánt adományaikat. Az ő példájukat követve, kérem, április 10-ig hozzák el a vasárnapi és a hétköznapi szentmisékre tartósélelmiszer-felajánlásukat és adják le a sekrestyében vagy a plébániairodában. A legkisebb adománnyal is a felebaráti szeretet csodája valósul meg közöttünk.

A templomainkban összegyűjtött élelmiszerek nemcsak táplálékot jelentenek, hanem üzenetet is visznek magukkal, a Gondviselő Isten kézzelfogható szeretetét a nélkülöző családokba. Ha hívjuk az adományvonalat a 1356-os telefonszámon, hívásonként 500 forinttal segítjük a Katolikus Karitász munkáját.

- **Március 7-én** 17.15-től gyermekkeresztutatót tartunk.
- **Március 29-én, szombaton** 9.00 – 16.00 óra között a nők vehetnek részt lelkinapon Nyíregyházán a Magyarok Nagyasszonya-társszékesegyházban. A lelkinapon való részvétel mindenki számára ingyenes, de előzetes online regisztrációhoz kötött. Jelentkezni az Egyházmegyei Lelkipásztori Intézet honlapján található regisztrációs űrlap kitöltésével lehet.
- **Április 5-én, szombaton** 9.00 – 16.00 óra között a férfiak vehetnek részt lelkinapon Nyíregyházán a Magyarok Nagyasszonya-társszékesegyházban. A lelkinapon való részvétel mindenki számára ingyenes, de előzetes online regisztrációhoz kötött. Jelentkezni az Egyházmegyei Lelkipásztori Intézet honlapján található regisztrációs űrlap kitöltésével lehet.
- **Április 5-én, szombaton** 10.00 órától nagybőjti énekversenyt tartunk székesegyházunkban. Óvodás kortól 8. osztályosokkal bezárólag március 28-ig jelentkezhetnek a versenyre egy nagybőjti énekkel egyéni indulóként, vagy 2-3 fős csapatban a hitoktatóknál vagy a plébániairodán.
- **Április 13-án, Virágvasárnap**, 15 órakor kezdődik a városi keresztút, amelynek elején barkaszentelésen vehetünk részt.
- **Virágvasárnap, nagyhétfőn és nagykedden** az esti szentmisében lesz a nagybőjti lelki gyakorlatunk, amelyet dr. Czapkó Mihály atya, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkárságának irodaigazgatója fog vezetni.
- **A szentmisék előtt** már 1 órával több gyóntató fog a hívek rendelkezésére állni szentgyónásuk elvégzésében. A prédikáció alatt nem lesz gyóntatás. Ha szükséges, a szentmisék után is lesz gyóntatás.

A húsvéti szent háromnap szertartásai

NAP	ÓRA	SZERTARTÁS	GYÓNTATÁS
NAGYCSÜTÖRTÖKÖN	10.00	Kriszmaszentelési szentmise Nyíregyházán a társszékesegyházban	06.30–08.30 17.00–18.00
	18.00	Püspöki szentmise az utolsó vacsora emlékére. Virrasztás.	
	19.00	Jeremiás siralmainak éneklése	
NAGYPÉNTEKEN (szigorú böjt)	15.00	A nagypénteki és nagyszombati SZENTSÍRŐRZÉS egy-egy órájához feliratkozhatnak a sekrestyében. Az isteni irgalmasság rózsafüzére és litániája; szentsírlátogatás	07.00–10.00 17.00–18.00
	17.15	Keresztút	
	18.00	Urunk szenvedésének ünneplése	
NAGYSZOMBATON	20.00	7.00 órától szentsírlátogatásra betérhetünk a templomba! Húsvéti vigília és körmenet a Szent Anna utcán	07.00–10.00 18.30–20.00
HÚSVÉTVASÁRNAP		A megszokott órákban lesznek a szentmisék. A reggeli szentmisék végén tartunk ételszentelést.	
HÚSVÉTHÉTFŐ		Vasárnapi miserendet tartunk.	